

'Mama wou sterven, maar mocht niet van rusthuis'

Woonzorgcentrum voor de rechter omdat het euthanasie weigerde

De directie van een rusthuis in Diest moet zich binnenkort voor de rechter verantwoorden. Ze verbood een arts de toegang toen die een euthanasie kwam voltrekken, waardoor zijn terminaal zieke patiënte te elfder ure moest worden verplaatst. 'Onwaarschijnlijk. De directie heeft met onze gevoelens gespeeld'

0 shares

Willen sterven als je ongeneeslijk ziek bent - iedere mens heeft er recht op. Voor de 74-jarige Mariette Buntjens uit Laakdal was dat in 2011 al haar laatste wens. Terminaal ziek door uitgezaaide kanker, in en uit het ziekenhuis, haar laatste dagen slijtend in rusthuis Sint-Augustinus in Diest. Alles was in orde voor de euthanasie waar Mariette al zes maanden om smeekte: de aanvraag, de documenten, afspraken met dokters en verpleegkundigen, en een externe huisarts die de euthanasie zou uitvoeren in het rusthuis.

Ondraaglijk lijden

Enkele dagen vóór dat zou gebeuren, liet het rusthuis echter weten dat de huisarts niet meer welkom was. De familie dacht aanvankelijk aan een misverstand, maar al gauw bleek dat de directie van het woonzorgcentrum had beslist dat de levensbeëindiging niet onder haar dak mocht uitgevoerd worden.

"Onwaarschijnlijk. De directie heeft met onze gevoelens gespeeld", vertelt dochter

Nadine Engelen (49). "Verschrikkelijk voor ons én mama, want ze was nog heel goed bij haar verstand en wist wat er gebeurde. Als noodoplossing hebben we haar met de ambulance naar huis laten brengen om daar in alle rust afscheid te kunnen nemen." En zo werd de wens van Mariette Buntjens toch nog ingewilligd. Vorig weekend zei aartsbisschop Jozef De Kesel nog in een interview met Het Belang van Limburg dat "katholieke ziekenhuizen en zorginstellingen het recht moeten hebben om euthanasie en abortus te weigeren". Voor Mariette Buntjens en haar familie zorgde dat voor een ondraaglijk psychisch en fysiek lijden. Na aandringen van de huisarts spande de familie dan ook een rechtszaak aan tegen de vzw waaronder Sint-Augustinus valt, een zaak die na twee keer uitstel in april voor de burgerlijke rechtbank in Leuven zal verschijnen -liefst 4,5 jaar na de dood van Mariette Buntjens. "De euthanasiewet stelt dat artsen en medewerkers die betrokken zijn bij de euthanasie, gewetensbezwaren kunnen hebben. Maar de zorginstelling zelf mag zich er niet mee bemoeien", vertelt Sylvie Tack, advocate van de familie Engelen. "België voorziet hiervoor in de wet geen duidelijkheid. Wij gaan er dan ook van uit dat het niet aan het rusthuis is om hierin een oordeel te vellen. Mariette Buntjens had al meerdere keren meegedeeld dat ze wou sterven, zowel tijdens haar ziekenhuisopnames als in het woonzorgcentrum, waarvoor aanvankelijk een akkoord was met het rusthuis. Haar vraag viel voor 200 procent

onder de euthanasiewet." De directie van Sint-Augustinus wenst niet te reageren op het incident om "de sereniteit van het onderzoek te bewaren". Zelf namen ze nooit contact op met de familie Engelen. Ook de advocaat van de zorginstelling was niet bereikbaar voor commentaar. Toch gaat Tack ervan uit dat de tegenpartij de rechtmatigheid van de euthanasie zal willen betwisten omdat de euthanasiewet niet nageleefd zou zijn. "Dat kan aannemelijk zijn bij randgevallen, voor patiënten bij wie niet aan alle voorwaarden voldaan wordt of wanneer er onduidelijkheid is over het lijden", verduidelijkt ze. "Dat was absoluut niet het geval voor mevrouw Buntjens."

Symbooldossier

Omdat er in de Belgische wetgeving niet zwart op wit geschreven staat dat een zorginstelling een euthanasie-aanvraag kan weigeren, hoopt Tack dat er met deze zaak duidelijkheid komt in de rechtspraak. "Laat dit een symbolisch dossier zijn. Voor de familie van Mariette Buntjens gaat deze rechtszaak niet om het geld van een schadevergoeding." Dat bevestigt dochter Nadine. "Hopelijk valt dit nooit meer voor in de toekomst, en worden veel families van heel wat pijnlijke situaties gespaard."